

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: **M.A.**, nar. ... , bytem ...
zastoupený Mgr. Václavem Voříškem, advokátem, se sídlem Ledčická
649/15, 184 00 Praha 8 – Dolní Chabry,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**,
sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 1. 2018, č. j. PK-DSH/949/18,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo pro opožděnost zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Rokycany ze dne 12. 4. 2016, čj. MeRo/387/OD/16., jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb.,

o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o provozu“), pro porušení § 7 odst. 1 písm. c) téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 2 000,- Kč a náhrada nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Žalobce nejprve namítal, že žalovaný postupoval v rozporu s § 51 odst. 2 správního řádu, neboť rozhodoval na základě rozsáhlých podkladů, které nebyly řádně provedeny jako důkaz tak, aby žalobci bylo umožněno se tohoto dokazování účastnit a o dokazování patrně nebyl ani pořízen protokol. Došlo tak rovněž k porušení čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Žalobce k tomu odkazoval na rozsudek NSS ze dne 1.7.2016 č.j. 9 As 139/2015-3. Dále měl žalobce za nesporné, že odvolání bylo podáno včas, tedy dne 9.5.2016, kdy obdržel od České pošty, s.p. podací lístek č. x, na kterém bylo jako datum podání předmětné zásilky uvedeno datum 9.5.2016. K otázce včasnosti žalobce odkázal na nálezný Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 110/06 ze dne 1.11.2006. Žalobce konstatoval, že legitimně vycházel z toho, že odvolání podal včas, neboť na podacím lístku bylo jako datum podání uvedeno 9.5.2016. Žalovaná dle žalobce zvolil účelový výklad, který vede k závěru, že odvolání bylo podáno opožděně. Žalobce v žalobě uvedl, že zásilka byla dnem 9.5.2016 podána v elektronické podobě v systému Dopis Online, a to, zda byla již vytisknuta nebo ne, je nerozhodné. Podstatné dle žalobce je, že pošta měla předmětné podání k dispozici již 9.5.2016 a tedy již od tohoto dne měla povinnost zásilku doručit. V obchodních podmínkách pro poskytování služby Dopis Online je dle žalobce uvedeno, že za den podání se považuje den, v němž byla pošta o poštovní službu požádána doručením elektronické objednávky obsahující dopis. Žalobce dále zastává názor, že podací lístek vystavený poštou je veřejnou listinou. Žalobce považuje užití služby Dopis Online za legitimní postup pro podání odvolání. Žalobce viděl rozpor v závěru žalovaného, že poštovní zásilka musí být listinná, když z § 2 písm. a) zákona o poštovních službách nic takového nevyplývá. Z toho žalobce vyvodil, že zásilka zadaná do systému Dopis Online splnila definici poštovní zásilky. Samotné vytisknutí zásilky a její vložení do obálky je dle žalobce pouhou formalitou. Posouzení opožděnosti odvolání právě z toho důvodu, že k vytisknutí zásilky údajně došlo až dne 10.5.2016 je projevem přepjatého formalismu. Nakonec žalobce nesouhlasil se zveřejněním jeho osobních údajů na webu NSS.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí s tím, že v řízení nikterak nepochybil. Žalobce několikrát v řízení vyrozuměl o možnosti seznámení se s doplněnými podklady pro vydání rozhodnutí a možnosti se k těmto vyjádřit. Žalovaný se domníval, že v daném případě nebyly žádné důvody, aby bylo prováděno dokazování, neboť do spisu byly zakládány pouze podklady pro vydání rozhodnutí, kterými byl ověřován záznam o datu podání odvolání k poštovní přepravě. Žalovaný udal, že vůči žalobci postupoval velmi vstřícně a opakovaně jej k seznámení se s podklady a vyjádření vyrozumíval. Žalovaný tedy žalobce na jeho právech nijak nezkrátil. Žalovaný měl za to, že z vyjádření pošty a z obchodních podmínek týkajících se předmětné služby je zřejmé, že dne 9. 5 .2016 v 17:05 hod. došlo pouze k nahrání elektronického souboru prostřednictvím internetové sítě do datového úložiště pošty. Vzhledem k tomu, že k tomu došlo po 16 hod., nemohla být poštovní zásilka vytvořena již téhož dne, nýbrž až následující den. Dle žalovaného účinky podání ve smyslu ust. § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu má pouze předání poštovní zásilky k přepravě, tedy listinného dokumentu v zalepené obálce. Podle § 2 písm. 2 zákona o poštovních službách je poštovní zásilkou adresná zásilka v konečné podobě, ve které má být provozovatelem dodána. Z tohoto ustanovení je podle žalovaného zřejmé, že z definice v tomto ustanovení je třeba vycházet při výkladu ustanovení § 40 odst. 1 písm. d) s. ř., neboť právě zákon o poštovních službách stanoví technická specifika a podmínky

doručování. Poštovní zásilkou dle citovaného ustanovení správního řádu je právě zásilka dle § 2 písm. a) zákona o poštovních službách. Z formulace „v konečné podobě, ve které má být provozovatelem dodána,“ je jednoznačné, že zásilkou se míní pouze listinný dokument obsažený v zalepené obálce, označené adresou adresáta, nebo takto označený balík, neboť právě v této podobě je doručována adresátovi. Zásilkou tedy nemůže být elektronický soubor nahraný v rámci soukromoprávní služby poskytované na základě smlouvy dle občanského zákoníku. Není-li soubor pdf/xml zásilkou, nemohou být s jeho podáním pošty spojovány účinky podání zásilky k poštovní přepravě a tím ani účinky zachování lhůty dle § 45 odst. 1 písm. d) s. ř. Podle žalovaného i bez výslovné definice poštovní zásilky v zákoně o poštovních službách by z ust. § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu bylo zřejmé, že poštovní zásilkou může být pouze dokument v listinné podobě v označené obálce, neboť předmětné ustanovení hovoří o poštovní zásilce, která obsahuje podání, nikoliv o elektronickém souboru zasílaném poštou, ze kterého má zásilka teprve vzniknout. Zásilka nemůže být předána k poštovní přepravě dříve, než vznikne.

4. Součástí správního spisu je oznámení přestupku ze dne 6. 1. 2016, podle něhož žalobce řídil v tento den osobní motorové vozidlo Mercedes Benz A 180 RZ ... v 15:25 hod. na dálnici D5 na 58. kilometru ve směru na Prahu a za jízdy držel v ruce telefon. Žalobce se k tomuto odmítl do přestupku vyjádřit a podepsat jej. Přiložený je úřední záznam Policie České republiky (dále jen „PČR“) a výpis z evidenční karty řidiče. Jednání se konalo dne 3. 2. 2016 a dne 8.3.2016. Prvostupňové rozhodnutí správního orgánu ve věci samé ze dne 12. 4. 2016 bylo doručeno do datové schránky zmocněnce žalobce dne 22. 4. 2016.
5. Proti tomuto rozhodnutí podal zmocněnec žalobce Ing. M.J. prostřednictvím služeb České pošty, s.p. blanketní odvolání, které bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno dne 12. 5. 2016. Dle přiložené obálky je odesílatelem pan Ing. M.J., adresátem prvostupňový orgán, podací pošta České Budějovice 90, číslo zásilky x, razítko podací pošty 10. 5. 2016. Z výpisu služby Sledování zásilek bylo zjištěno, že zásilka byla podána prostřednictvím služby Postservis.
6. Žalovaný posoudil napadené rozhodnutí jako opožděné a v odůvodnění uvedl, že prvoinstanční rozhodnutí bylo doručeno odvolateli (zmocněnci odvolatele do datové schránky) dne 22. 4. 2016. Posledním dnem lhůty pro podání odvolání dle § 83 odst. 1 s. ř. bylo pondělí 9. 5. 2016. Zástupce odvolatele podal písemné odvolání k poštovní přepravě nejdříve 10. 5. 2016, když 9. 5. 2016 v 17:05 hod. na internetových stránkách pošty zadal do systému služby Dopis Online objednávku na vytvoření zásilky a její odeslání, přestože ze smluvních podmínek musel vědět, že objednávky zadané do systému po 16 hod jsou zpracovány a zásilky v listinné podobě z nich vytvořeny a předány k poštovní přepravě až následujícího dne. Z toho plyne, že odvolání podané v písemné formě k přepravě nejdříve 10. 5. 2016 bylo podáno k poštovní přepravě opožděně, neboť lhůta k podání odvolání marně uplynula 9. 5. 2016. Na tomto nic nemění skutečnost, že na podacím lístku je datum 9. 5. 2016. Jak vyplývá z vyjádření České pošty, s. p., toto datum je datem zadání objednávky elektronického souboru do systému pošty, nikoliv datum předání listinné zásilky k přepravě. K tomu došlo s ohledem na znění smluvních podmínek až následujícího dne, neboť soubor byl do systému zadán až po 16 hod. Dotazem u České pošty, s. p. odvolací orgán zjistil, že se jedná o podání učiněné prostřednictvím služby DopisOnline, kdy jsou elektronická podání prostřednictvím PostServisu, jehož zřizovatelem je Česká pošta, transformována do listinné podoby ve smyslu podmínek uvedených na www.postaonline.cz. Z obchodních podmínek této služby, které jsou rovněž na této

webové adrese dostupné, vyplývá, že elektronické zprávy přijaté do 16 hod je Česká pošta povinna zpracovat týž den a předat k poštovní přepravě. Elektronické zprávy přijaté po 16 hod zůstávají v systému České pošty v elektronické podobě až do příštího pracovního dne, kdy je ze zprávy vytvořena zásilka a ta je předána k poštovní přepravě. Služba DopisOnline garantuje vytvoření a odeslání zásilky tentýž den pouze do 16 hod. Zmocněnec žalobce tuto službu využil po této hodině a de facto zaslal do této služby soubor do jakési elektronické schránky, se kterou bylo nakládáno až následujícího dne. Dle žalovaného analogicky vhození dopisu do poštovní schránky také neznamená předání k poštovní přepravě, nýbrž k tomu dojde až poté, co je schránka vyzvednuta oprávněným pracovníkem a je na zásilku učiněn otisk podacího razítka. Zmíněný elektronický podací lístek žalovaný chápe jako ověření té skutečnosti, že jakýsi text či spíše objednávka na vytvoření dopisu s určením adresáta byla zadána na webové stránky České pošty. Ve chvíli doručení textu do elektronického úložiště nemůže být garantováno, že elektronicky zaslaný soubor obsahující budoucí podání bude odpovídat všem parametrům a bude přetransformován do listinné podoby. Elektronickou zprávu zaslanou poště dle žalovaného je třeba považovat za soukromoprávní objednávku na vytvoření písemného dopisu, přičemž podání ve smyslu práva veřejného se z takové objednávky stává až faktickým vytvořením dopisu v listinné podobě. Na podacím razítku je datum předání zásilky k přepravě 10. 5. 2016. Z vyjádření pošty vyplývá, že poštovní zásilka byla v listinné podobě předána poštovní přepravě v 10. 5. 2016. Totožný údaj vyplývá z výpisu sledování zásilek. Z vyjádření pošty i z detailního výpisu služby Dopis Online vyplývá, že elektronická objednávka byla učiněna dne 9. 5. 2016 v 17:05 hod, tedy mohla být zpracována nejdříve dne 10. 5. 2016. Datum 9. 5. 2016 se vztahuje k zadání elektronické objednávky do elektronického systému pošty, nikoliv k podání listinné zásilky samotné. Za rozhodné podání zásilky proto považuje žalovaný nejdříve datum 10. 5. 2016. Dne 10. 5. 2016, tj. v den poslední lhůty k doplnění podání, k vytvoření zásilky a jejímu předání k poštovní přepravě prokazatelně dojít nemohlo, neboť objednávka byla zadána do systému až 17:05 hod., tzn. v okamžiku, kdy se již daný den objednávky nezpracovávají. Na písemné podání podané nejdříve 10. 5. 2016 proto žalovaný nahlížel jako na opožděné. Ke své argumentaci žalovaný odkazoval na usnesení rozšířeného senátu č.j. 10 As 20/2017-49 ze dne 19.12.2017.

7. Žalobu soud shledal nedůvodnou.
8. K žalobcově námitce týkající se nesprávného postupu v dokazování podle § 51 odst. 2 s.ř., neboť žalovaný rozhodoval na základě rozsáhlých podkladů, které nebyly řádně provedeny jako důkaz, soud uvádí, že se souhlasí s vyjádřením žalovaného, že v daném případě se nejednalo o důkazy, nýbrž o podklady pro vydání rozhodnutí. Do spisu byly toliko zakládány listiny, kterými byl ověřován záznam o datu podání odvolání k poštovní přepravě. Žalovaným shromážděné podklady neměly vést ke zjištění skutkového stavu rozhodované věci, ale k ověření včasnosti či opožděnosti podaného odvolání. Žalovaný dodržel správný procesní postup, když žalobce několikrát (dne 6.9.2016 a dne 5.10.2016) vyzval k seznámení se s podklady podle § 36 odst. 3 s.ř. a tím mu umožnil se k nim vyjádřit. Tímto postupem byla procesní práva žalobce zachována. Žalobcem citovaný rozsudek NSS na daný případ nepřiléhá.
9. K druhému okruhu žalobních námitek, soud předně upozorňuje, že k dané problematice se již několikrát vyjadřoval ve svých rozhodnutích, například ve věci č. j. 17 A 67/2016 - 47 ze dne 19. 2. 2018 nebo v rozsudku č. j. 17 A 97/2016 – 39 ze dne 5. 2. 2018, přičemž názor

zdejšího soudu byl potvrzen rozhodnutími NSS č. j. 10 As 110/2018 – 35 ze dne 14. 6. 2018 a č.j. 2 As 106/2018 – 33 ze dne 28. 8. 2018.

10. Soud v dané věci vycházel ze stanoviska rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu, které je pro zdejší soud závazné, vydaného pod č. j. 10 As 20/2017-49 dne 19. 12. 2017 (dostupné na www.nssoud.cz).
11. Závazný výrok tohoto rozhodnutí zní: *„Den elektronické objednávky služby Dopis Online přes webovou stránku <https://online.postservis.cz> není okamžikem podání zásilky k poštovní přepravě ve smyslu § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu.“*
12. Odůvodnění tohoto stanoviska je také plně aplikovatelné na daný případ. V odst. 29 odůvodnění stanoviska se uvádí, že *„služba Dopis Online umožňuje zákazníkovi elektronicky objednat zpracování a podání poštovních zásilek uvedených v poštovních podmínkách. Jedná se o kombinaci několika dílčích služeb, v rámci kterých Česká pošta zabezpečí zpracování zásilek a dále jejich podání do poštovní sítě. Zpracováním zásilky se rozumí její tisk a kompletace, balení a potisk obálky. Elektronickou objednávkou se rozumí objednávka služeb České pošty prostřednictvím elektronického formuláře na webu (článek 3 Obchodních podmínek služby Dopis Online).“*
13. Podle odst. 36 a násl. stanoviska *„... až ve chvíli předání úplné listinné zásilky k poštovní přepravě je uzavřena poštovní smlouva. Teprve uzavřením poštovní smlouvy je zásilka podána k poštovní přepravě a pouze tento okamžik je rozhodný pro posouzení včasnosti podání z hlediska dodržení veřejným právem stanovených lhůt. Bez významu není ani okolnost, že odeslání elektronické objednávky časově předchází okamžiku vytvoření poštovní zásilky, o jejíž doručení a předání k poštovní přepravě jde. Aby mohla vůbec nějaká zásilka být předána k poštovní přepravě, musí být nejprve vytvořena. Rozšířený senát opakuje, že poštovní zásilkou dle § 2 písm. a) zákona o poštovních službách se rozumí adresná zásilka v konečné podobě, ve které má být provozovatelem dodána. ...“*
14. Z odstavce 40 stanoviska považuje zdejší soud za podstatné citovat, že *„podací lístek není veřejnou listinou, které svědčí presumpce správnosti. Charakter veřejné listiny vymezuje správní řád v § 53 odst. 3 jako listiny vydané soudy ČR nebo jinými státními orgány nebo orgány územních samosprávních celků v mezích jejich pravomoci, jakož i listiny, které jsou zvláštními zákony prohlášeny za veřejné. Pro podací lístek, stejně jako pro každou jinou soukromou listinu platí, že určitou důkazní sílu má, ovšem stačí formální popření jeho správnosti, aby nastoupila důkazní povinnost a důkazní břemeno toho, kdo tvrdil skutečnosti, jež měly být podacím lístkem doloženy. Není žádný rozumný důvod se domnívat, že v případě služby Dopis Online, která je službou ryze soukromé povahy, má být okamžikem podání zásilky k poštovní přepravě považován z hlediska veřejného práva již den objednání této služby bez ohledu na to, kdy pošta skutečnou zásilku zpracuje a předá ve smyslu zákona o poštovních službách k poštovní přepravě“.*
15. Závěr zdejšího soudu je na základě provedené citace shodný s výrokem označeného rozhodnutí rozšířeného senátu NSS, který je plně aplikovatelný na právě projednávaný případ. Soud neakceptoval tvrzení v žalobě, že odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ve věci samé bylo včasné, neboť za datum podání odvolání nelze ve shodě se stanoviskem považovat datum objednávky služby Dopis Online uvedené na podacím lístku jako datum 9. 5. 2016. Rozhodným datem je teprve okamžik, kdy byla zásilka v písemné podobě vytvořena a předána k poštovní přepravě. Tento úkon osvědčuje kulaté razítko pošty na obálce písemné zásilky, která je součástí správního spisu, a tímto

rozhodným datem je v daném případě datum 10. 5. 2016. Dle názoru soudu tudíž žalovaný nepochybil, když toto podání v dané věci posoudil jako opožděné odvolání.

16. Pokud jde o námitku směřující proti zveřejňování osobních údajů na webu Nejvyššího správního soudu, tato námitka se zdejšího soudu netýká, a proto se jí zabývat nemůže.
17. Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a žalobu proto zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
18. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 31. července 2019

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně